

KERÉK IMRE

Varga Hajdu István képei

1

Ezek a somogyi dombok,
hónaljukban jegenyés
utakkal, nyárfaligetekkel
dajkáltak engem is kőlyökként,
ringattak álomba hazafelé
zötykölődő szekerek szénaágyán,
kínáltak csillogó-fekete
gyümölcsükkel szederindás
árokszéli bokrai, lábam
nyomát őrzi még a forró homok,
lánybubát levél-énekkal becéző
kukoricák súgják nevem a szélnek.

Ezek a dombok, völgyek
piroscserepes házaikkal:
közös szülőházánk.
Szellő-moccanásaiban,
tavai acél-tükrében
gyermekarcunkra ismerünk, az első
szóra ácsorgó ajakunkon.

2

A tavi nádas
kesze-kusza szürrealista
szövevényéből micsoda
kardal csap a hajnali égre!
Honnan sereglett ide
ez a tenger madár?

Ezer meg ezer szárcsa, gém,
nádi rigó, vöcsök, sirály zсібong;
hal-cikkanasok vízfenek-homályban,
vízililiom, káka, sás –
bókol, ring, suhog, összesűrűsödve
leheletfinom vonalaidba;
a növényi s állati lét
öntudatlan öröme, gyerekkorunk
világa hívogat, hallod-e, Pista?

Két dal

1

Madár voltam kő leszek
föld mélyébe rejtezek
csillagtalan éj ölel
időtlen csönd ringat el
világ súlya vállamon
révedezve hallgatom
nyújtózó gyökér nesztét
föltörő énekét
virág ül tenyeremen
fénymagasra emelem

2

Almafa almafa
százezer csillaga
hallgat az éjszaka
a csöndre nincs szava

hull az ég harmata
almafa almafa
százezer csillaga
titkokat vallana

